

Valls 14 de juliol 2019

N. 1016

www.facebook.com/ParroquiaLledo

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW. parroquialledovalls.cat

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

NO PASSAR DE LLARG *«Sigueu compassius com el vostre Pare».*

Aquesta és l'herència que Jesús ha deixat a la humanitat. Per comprendre la revolució que vol introduir en la història, hem de llegir amb atenció el seu relat del «bon samarità». En ell se'ns descriu l'actitud que hem de promoure, més enllà de les nostres creences i posicions ideològiques o religioses, per construir un món més humà. A la vora d'un camí solitari jeu un ésser humà, robat, agredit, despulat de tot, mig mort, abandonat a la seva sort. En aquest ferit sense nom i sense pàtria resumeix Jesús la situació de tantes víctimes innocents maltractades injustament i abandonades a les cunetes de tants camins de la història. A l'horitzó apareixen dos viatgers; primer un sacerdot, després un levita. Els dos pertanyen al món respectat de la religió oficial de Jerusalem. Els dos actuen de manera idèntica: *«el veié, però passà de llarg per l'altra banda»*. Els dos tanquen els seus ulls i el seu cor, aquell home no existeix per a ells, passen sense aturar-se. Aquesta és la crítica radical de Jesús a tota religió incapaç de generar en els seus membres un cor compassiu. Quin sentit té una religió tan poc humana? Pel camí ve un tercer personatge. No és sacerdot ni levita. Ni tan sols pertany a la religió del Temple. No obstant això, en arribar, veu el ferit, es commou i se li acosta. Després fa, per aquell desconegut, tot el que pot per rescatar-lo amb vida i restaurar la seva dignitat. Aquesta és la dinàmica que Jesús vol introduir en el món. El primer és no tancar els ulls. Saber «mirar» de manera atenta i responsable a qui pateix. Aquesta mirada ens pot alliberar de l'egoisme i la indiferència que ens permeten de viure amb la consciència tranquil·la i la il·lusió d'innocència enmig de tantes víctimes innocents. Alhora, «commou'ns» i deixar que el seu sofriment ens faci mal també a nosaltres. Però el que és decisiu és reaccionar i «acostar-se» al qui pateix, no per preguntar-se si tinc o no cap obligació d'ajudar-lo, sinó per descobrir que és un ésser necessitat que ens necessita a prop. La nostra actuació concreta ens revelarà la nostra qualitat humana. Tot això no és teoria. El samarità del relat no se sent obligat a complir un determinat codi religiós o moral. Senzillament, respon a la situació del ferit inventant tota mena de gestos pràctics orientats a alleujar el seu sofriment i a restaurar la seva vida i la seva dignitat. Jesús conclou amb aquestes paraules. *«Doncs tu fes igual»*.

José Antonio Pagola

EL P. HELIN

Ja s'ha fet córrer la veu que el P. Helin va destinat a la casa de Sallent, casa natal del P. Claret a la vall del Llobregat. Val a dir que el P. Helin ha estat entre nosaltres una colla d'anys. Amb un treball al Col·legi Claret preparant la pastoral del col·legi, i de vicari a la nostra parròquia, que va acompanyar als inicis l'Esplai, la Catequesi, preparació de Batejos, grup de pregària, sempre ben disposat en el treball. Recordem que va ser ordenat diaca al nostre Santuari pel Bisbe Jaume ara emèrit. Li agraiem al P. Helin els anys passats entre nosaltres, no sempre fàcils, per la llengua i la cultura diferent de la que ell provenia. Gràcies P. Helin i que a la ribera del Llobregat t'omplis de l'esperit del P. Claret.

DES DE BARCELONA AMB ELS COORDINADORS DE LA CATEQUESI

Divendres passat i dissabte participàvem de la trobada de Coordinadors de Catequesi, organitzat pel SIC, que n'és director Mn. Joan Aguilà. Les presentacions va ser totes elles molt bones, qüestionant-nos a tots els assistents com podem fer passos endavant, decidits, arriscats, fermes, amb fe, coratge, i aconseguir unes comunitats parroquials vives amb totes les famílies que participen de les nostres catequesis. També com els catequistes, els agents habituals

en l'acompanyament d'infants i famílies, han d'estar plens dels dons del Senyor, apassionats per Jesucrist, només d'aquesta manera podrem engrisar i transmetre aquesta fe plena.

Es remarcaven el treball amb els pares dels infants i les celebracions familiars, com un dels treballs millors que estem fent en moltes de les nostres catequesis, que ens cal preparar-nos-hi i treure'ns les pors de sobre pel que fa l'acompanyament dels pares. Una catequesi feta des del cor, també arriba al cor de tots.

També es va insistir el paper important de la Comunitat Cristiana, ja que la Catequesi s'imparteix des de la comunitat i amb la comunitat. No és tasca d'alguns o algunes, és feina de tots i tots ens hem de sentir implicats i en la bona marxa. A vegades solem criticar els catequistes o també les famílies, per manca de continuïtat, però no ens adonem que l'objectiu de la Catequesi és una feina i responsabilitat de tots i quan hi ha algun error, com també un èxit ho hem d'assumir entre tots cercant els millors camins.

INSCRIPCIONS

Durant el mes de setembre per les tardes fem, com cada any, les inscripcions, les famílies interessades i que el nen o nena inicia el segon curs escolar de primària, podeu venir a fer la inscripció.

LITURGIA DIUMENGE XV DURANT L'ANY

ORACIÓ INICIAL

Oh Déu, que feu veure als esgarriats la llum de la vostra veritat, perquè puguin trobar el bon camí; concediu als qui ens professem cristians de rebutjar el que és contrari a aquest nom i de seguir el que li escolta. Vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

SALM 68

Cantem amb veu exultant el nom del Senyor.

Jo et prego, Senyor, en aquesta hora propícia; respon-me, Déu meu, tu que estimes tant, tu que salves perquè ets fidel.

Respon-me, Senyor, tu que estimes tant; mira'm, que el teu amor vessa bondat.

Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent; que el teu ajut em defensi!

Els meus càntics lloaran el nom de Déu, reconeixeran la grandesa del Senyor; Se n'alegraran els humils quan ho vegin; els qui cerquen Déu es diran:

«Que tingueu llarga vida!»

El Senyor escolta els pobres, mai no abandona els captius.

PREGÀRIES

Senyor, avui ens convides a la solidaritat i a no passar mai de llarg:

Et preguem que el teu Esperit ompli els nostres cors de Caritat.

Ens convides també a ajudar el pròxim, sigui qui sigui:

Desvetlla els nostres sentits i que estimem de veritat des del cor.

A vegades passem de llarg, i ens oblidem del teu manament:

Que el teu sagrament ens ajudi a viure apassionadament el teu evangeli.

Moisès ens convida a saber guardar els manaments:

Que d'aquesta manera, Senyor, ens convertim a tu, de pensament i de fets.

Et fem present, Senyor, els nostres malalts.
Concediu-los la salut corporal i la pau al seu cor.

També preguem pel nostre país, pels nostres pobles i ciutats:

Que aprenguem a conviure amb llibertat, respecte, i dignitat a favor de la nostra llengua, i cultura.

ORACIÓ FINAL

Ja hem rebut Senyor, els vostres dons; feu que, amb la celebració d'aquest misteri, augmentin en nosaltres els fruits de la salvació. Vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

SOLIDARITAT

CASA D'ACOLLIDA

Una senyora veient els comptes del full anterior que presentàvem sobre les cases d'acollida, ha fet una donació de 300€. Una altra de 100€. Una altra de 100€. Gràcies, tot ens va bé per acabar de pagar les despeses.

Hem de dir que des de Càritas Interparroquial, hi estem treballant de valent per a saber com acompanyem aquesta experiència de cases d'acollida i fer-se'n càrrec de tot. Amb la ja existents de Sant Antoni, Plaça dels escolans i aquestes de Santa Marina i Santa Margarita, ampliem les possibilitats d'atendre les persones. També hem de dir que tenim una llista d'unes 12 persones que ens demanen una habitació, ja que no poden pagar un pis pels preus que demanen les agències d'habitatge. També anem buscant a les immobiliàries si trobem quelcom a un preu assequible, però cada dia és més difícil.

FEM CÒRRER LA VEU!

Si alguna persona està disposada a **cedir -nos** un pis o una casa, que no està fent servir que ens ho digui, que ens posarem en contacte i trobarem solucions a aquest problema. Favorables a tots.

LA TAULADA

Aquest diumenge dinar de voluntaris a una masia, per compartir una estona de festa, amistat i solidaritat, abans d'iniciar les vacances. Durant aquests dies encara hem servit uns 80 dinars cada dia, dimarts mateix hi havia una amanida excel·lent i després un estofat d'allò més que bo. Estan al costat dels usuaris, tots ells remarcaven l'excel·lent bon gust en què estava fet i servit. Amb els qui han menjat al menjador els he servit el cafè i hem parlat dels seus problemes, si tenen feina o no, on viuen i com està la seva situació familiar. A vegades poca cosa més puc fer que escoltar-los, altres cercant solucions... de tot una mica.

NOTÍCIES

COLÒNIES D'ESTIU

El nostre esplai Esquirols ha organitzat una setmana de colònies a Salt (Girona) una casa envoltada de boscos, i amb totes les instal·lacions preparades per aquest afer. Val la pena que ens interessem pels nostres fills, són uns dies de convivència i esplai molt ben preparat.

Era la Suli:

Amb un Santuari ple de gent i l'entrada, va ser la mostra d'amistat que tots sentien per ella. Al toc de les gralles, va entrar al Santuari de Maria i al final amb un llarg aplaudiment era acomiadada. En la pregària recordàvem el seu amor i esperit de servei a favor dels altres, era tot cor, un cor obert i generós que ha bategat fins a l'últim sospir, però que en la seva vida ha estat sempre així. Sempre disposada a resoldre les situacions, que es presentaven. Ara descansarà per sempre en el Regne del Pare, entre les persones que han sabut estimar. Has deixat petjades inesborrables.

VIOLENCIA

Quan n'aprendrem? Constantment els mitjans de comunicació denuncien actes violents, violacions, assassinats, robatoris, tràfec de persones... i em pregunto: qui se'n pot aprofitar d'aquestes situacions? Quin dimoni, o quina mà negra hi ha darrera de tot això per trobar-nos amb aquestes situacions? Tot plegat ens pot portar a una desestabilització social que no serà mai beneficiosa per a ningú. Ja no es tracta del món marginal, del món en risc de marginació, es tracta del món sencer, arreu pots sentir-te desprotegit, dèbil, carn de canó pels ulls que controlen el teu entorn. Al mínim descuit ja t'han fumut! Més d'una vegada algú s'ha deixat a l'església o al despatx alguna bossa, moneder, documentació, ho hem guardat gelosament fins que ha aparegut l'amo i se li ha retornat i les dues parts ens hem sentit satisfetes. Jesús en el seu temps, també s'adona que hi ha actituds violentes i ens conte la paràbola del "bon samarità" per contrarestar que enmig del mal positivament buscat, hi ha també la misericòrdia. Això en l'ambient d'avui costa més de comprendre, ja que solem dir que "qui l'ha fet que la pagui" i no anirem contra la justícia humana, encara que no sempre és justa. Busquem de "blindar -nos" amb assegurances per tots costats, s'hi et fas mal, s'hi te'n fan, s'hi fas mal a l'altre, si et roben, encara que després l'asseguradora busca mil raons per no pagar, com més d'una vegada ha passat. Amb la lliçó de Jesús em preguntava: quan n'aprendrem? Vull dir, quan aconseguirem que la nostra societat s'equilibri, no una mica més, sinó molt i força més, per no donar peu a persones que en el seu desesper per sobreviure, faran el que no es correcte de fer, o d'altres que ja han perdut la consciència moral i des de la seva posició de riquesa saben aïllar-se en el seu món vivint en luxes, sospitosos d'una adquisició honesta. Ens cal aprendre a conviure, a ser solidaris i saber apaivagar el dolor de les ferides del que ha caigut en males mans i és una víctima més de les moltes que hi ha.

P. Joan